

eines Sohnes des Sunakshatra Buāg. P. 9, 22, 43. — 2) f. मा N. pr. der Amme der Damajanti N. 8, 4.

वृक्त्सेम Comm. zu TBa. II, S. 679, Z. 1 und Contents S. 23, 8 fehlerhaft für वृक्त्साम.

वृक्त्स्फिन् (वृक्त् + स्फिन्) 1) adj. starke Hinterbacken habend. — 2) m. N. pr. eines Mannes Pañkat. 117, 10.

वृक्दमि (वृक्त् + घ०) m. N. pr. eines Mannes gaṇa कावादि zu P. 4, 2, 111. Hariv. Langl. I, 313. — Vgl. वार्कदम्य.

वृक्दमिमुख (वृक्त् + घ०) n. Bez. eines best. Pulvers Verz. d. B. H. No. 993.

वृक्दङ्ग (वृक्त् + घङ्ग) 1) adj. grosse Glieder —, einen grossen Körper habend. — 2) m. Elephant Çabdaḥ. im ÇKDr.

वृक्दङ्गिरम् m. der ausführliche (वृक्त्) Aṅgiras (als Gesetzgeber) Ind. St. 1, 234.

वृक्दत्रि m. der ausführliche (वृक्त्) Atri (Mediciner) Verz. d. B. H. No. 940.

वृक्दनीक (वृक्त् + घ०) adj. gewaltig aussehend SV. I, 1, 2, 3, 9.

वृक्दभिधानचिन्तामणि (वृक्त् + घ०) m. der ausführliche, erweiterte Abhidhānakintāmaṇi des Hemakandra Verz. d. Oxf. H. No. 426.

वृक्दमर m. oder vollständiger वृक्दमरकोश m. der ausführliche, erweiterte (वृक्त्) Amarakoṣa Verz. d. Oxf. H. 182, b, 40. 191, b, 9.

वृक्दम्बालिका (वृक्त् + घ०) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBu. 9, 2622.

वृक्दम (वृक्त् + घ०) m. Averrhoa Carambola Lin. Çabdaḥ. im ÇKDr.

वृक्दस्य (वृक्त् + घस्य) m. N. pr. eines Rshi MBu. 3, 2052. fgg. Buāg. P. 1, 9, 6. Verz. d. Oxf. H. 34, a, 11. No. 818. eines alten Fürsten R. Gora. 2, 116, 33. eines Sohnes des Çrāvastaka (Çrāvasta, Çāvasta) MBu. 3, 13512. 13518. Hariv. 671. VP. 361. Buāg. P. 9, 6, 21. eines Sohnes des Sahadeva 12, 10. VP. 463. — Viṣṇu-P. in VP. 470, N. 24. N. pr. eines Gandharva Verz. d. Oxf. H. 148, b, 3.

वृक्दत्रेय m. der ausführliche (वृक्त्) Ātreja (Mediciner) Verz. d. B. H. No. 940.

वृक्दरपयक (वृक्त् + घा०) n. = वृक्दरपयकोपनिषद् Titel der 6 letzten Adhijā des 14ten Buchs des Çatapathabrāhmaṇa: °भाष्य Verz. d. Oxf. H. 392 (No. 64). °व्याख्या 393 (No. 92). °भाष्यटीका 373 (No. 279). °भाष्यवार्तिक 392 (No. 68. 69).

वृक्दिपु (वृक्त् + इषु) m. N. pr. eines Sohnes des Āgamiḍha Hariv. 1033. VP. 432. Buāg. P. 9, 21, 22. des Bāhjaçva (Bharmjaçva, Harjaçva) Hariv. 1778. VP. 434. Buāg. P. 9, 21, 32. — Vgl. वार्कदीषव.

वृक्डुक्य (वृक्त् + उ०) 1) adj. lauten Preis habend VS. 11, 76. RV. 5, 19, 3 (nach Śā.). — 2) m. N. pr. eines Mannes, Liedverfassers von RV. 10, 34—36. Vāmadevja RV. 10, 54, 6. 56, 7. Air. Br. 8, 23. Āçv. Ça. 12, 11. Çat. Br. 13, 2, 2, 14. Vāmneja Pañkat. Br. 14, 9, 38. eines Sohnes des Devarāta VP. 390. N. eines Agni, eines Sohnes des Tapas, MBu. 3, 14173. — Vgl. वार्कडुक्य.

वृक्डुक्य m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 33, b, 6. Vielleicht fehlerhaft für वृक्डुक्य.

वृक्डुत्त (वृक्त् + उ०) adj. gewaltig ausgiessend (Śā.) RV. 3, 26,

4; vgl. वृक्डुत्तमीणाः 5, 37, 8.

वृक्डुत्त (वृक्त् + उ०) adj. dass. nach Mañu., welcher die Bez. auf Praçāpati deutet, VS. 8, 8.

वृक्डुत्तन् (वृक्त् + उ०) adj. grosse Stiere habend: Agni RV. 10, 69, 7.

वृक्डुत्तरतापिनी (वृक्त् + उ०) f. Titel einer Upanishad Verz. d. B. H. No. 368.

वृक्दला (वृक्त् + ए०) f. grosse Kardamomen Rāśan. im ÇKDr.

वृक्द्धर्म MBu. 3, 13321 fehlerhaft für वृद्धर्म.

वृक्द्धिरि 1) adj. nach Śā. so v. a. प्रभूतस्तुति, also zu 2. गिर् gezo-gen; Bez. der Marut RV. 5, 37, 8. — 2) m. N. pr. eines Jati: इन्द्रो यतीत्सालावृकेभ्यः प्रायच्छतेषां त्रय उदशिष्यत रायोवाज्ञो वृक्द्धिरिः पयुर-ष्मिः Pañkat. Br. 8, 1, 4. 13, 4, 16. — In beiden Fällen würde die Bed. laut rufend, — schreiend passen. — Vgl. वार्कद्धिरि.

वृक्दुरु (वृक्त् + गुरु) m. N. pr. eines Mannes MBu. 1, 226 (eig. 231).

वृक्दुरु (वृक्त् + गुरु) m. pl. N. pr. eines Volkes, = कात्र्य H. 939.

वृक्दाल (वृक्त् + गाल) n. Wassermelone Çabdaḥ. im ÇKDr.

वृक्दौरोत्रत (वृक्त् + गौ०) n. Bez. einer best. religiösen Observanz Verz. d. Oxf. H. 284, b, 13.

वृक्द्वान् (वृक्त् + घा०) adj. einem dicken, grossen Stein gleichend: वृक्द्वानि वानस्पत्यः (हे मुसल) VS. 1, 15.

वृक्द्धर्म (वृक्त् + धर्म) m. N. pr. eines Fürsten Hariv. 1702. 1703. VP. 443, N. 18. वृक्द्वानु andere Autt.

वृक्दल (वृक्त् + दल) m. eine Art Lodhra (पट्टिकालोद्य) und Phoenix paludosa (vgl. वृक्ताल) Rāśan. im ÇKDr.

1. वृक्दिव (वृक्त् + दिव) 1) adj. dem hohen Himmel angehörig, himmlisch: मा नो ज्योतिर्महती पान्चक्वा ज्येष्ठेभिर्वा वृक्दिवैः सुमायाः RV. 1, 167, 2. एवा नो अग्ने अमृतेषु पूर्व्यं धीष्वीपाय वृक्दिवेषु मानुषा 2, 2, 9. भेजानतो वृक्दिवस्य रायः 4, 29, 5. ब्रुहे मनुष्यदर्पणाम् वित्नु युष्मे सत्वा वृक्दिवेषु सोमम् 37, 3. 5, 43, 13. 9, 79, 1. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Atharvan und Liedverfassers von RV. 10, 120. Ebend. 8. 9. auch Bez. des Liedes selbst Air. Br. 4, 14.

2. वृक्दिवी (wie eben) f. N. einer Göttin, welche neben Iṣā, Sarasvatī, Urvāçī und anderen himmlischen Frauen genannt wird. Nach Śā. so v. a. प्रभूतदीप्ति. RV. 2, 31, 4. 5, 41, 19. 42, 12. उत माता वृक्दिवी प्रणीतु नस्वष्टा देवेभिर्जनिभिः पिता वचः 10, 64, 10. In der Stelle वृक्दिवी अष्टराणामभिधिर्यः RV. 10, 66, 8, wo das Wort Bez. der Götter ist, stand wohl ursprünglich वृक्दिवी: (zu 1. वृक्दिव).

वृक्द्धर्म (वृक्त् + धर्म) m. N. pr. eines Mannes Hariv. 6636.

वृक्देवता (वृक्त् + दे०) f. N. eines dem Çaunaka zugeschriebenen Buches, Roth, Zur Lit. u. G. d. W. 49. 39. Kuhn in Ind. St. 1, 101. fgg. — Vgl. वार्कदेवत.

वृक्द्धुम (वृक्त् + धु०) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 3, 10791 (वृक्द्धुम ed. Calc.).

वृक्द्धनुम् (वृक्त् + ध०) m. N. pr. eines Fürsten Hariv. 1036. Buāg. P. 9, 21, 22.

वृक्द्धर्मन् (वृक्त् + धर्मन्) m. N. pr. eines Fürsten Hariv. 1036.

वृक्द्धर्मपुराण n. das ausführliche (वृक्त्) Dharmapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 101, b, 37. Colebr. Misc. Ess. I, 103. Ind. St. 1, 469.